

Italský spinone

**Spinone
má masivní
čenich
s převislými
pysky
a s vousem**

Myslitel s širokým srdcem

Bývá označován jako myslitel, gentleman v kožichu nebo psí dědeček. Už z pestré palety nejrůznějších přízvisek je jasné, že se jedná o jedinečné plemeno. A italský spinone skutečně je pes mimořádného zjevu i povahy.

Je řazen mezi ohaře, ale s typickým ohařem, jak si ho většinou představujeme, má na první pohled společného jen málo.

Je větší a mohutnější než běžní evropské ohaře

Těžkooděnc

Ani stopy po líbivé eleganci, štíhlosti a jasnosti linií německých nebo maďarských ohařů. Italský spinone ve srovnání s nimi připomíná spíše těžkooděnce. Je výrazně větší, mohutnější, silnější a působí těžkopádněji. Italská šlechta s podobnými psy lovila už ve 14. století. Dnes je pokládáme za předchůdce modernějších drsnosrstých ohařů, třeba i našeho českého fouska. Blízce spřízněný zřejmě bude s hladkosrstým italským ohařem, s nímž má podobnou stavbu těla.

Kdo všechno se na dnešní podobě italského spinona podílel, se dnes už stěží dopátráme. Hovoří se o starých italských honičích typu segugia, o francouzských grifonech, ale také o drsnosrstých pasteveckých psech z Itálie a někdy dokonce i o přikřížení světlých molossoidních psů typu mastifa, které však není příliš pravděpodobné.

Starí Italové ovšem dobře věděli, proč mají jejich psi vypadat právě tak, jak vypadali. V dávných dobách, kdy lesy byly hlubší, houštiny hustší a vůbec celá příroda neproniknutelnější než dnes, byli zapotřebí psi, kteří by se dokázali bez úhony prodrat jakkoliv těžkým terénem.

Pro spinona to byla hračka. Vzrostlé křoviny, neprostupné bažiny, ba ani rozsáhlé nezregulované vodní plochy nebo toky pro něj nebyly překážkou. Jeho srst a robustní stavba těla ho dobře ochránily. Od spinona se nikdy nežádala omračující rychlost, ale mnohem víc vytrvalost, důkladnost a rozvážnost.

Plyšák i lovec

Od moderních ohařů se italský spinone liší nejen vzhledem, ale i povahou. Oproti nim je výrazně klidnější (i když mladá zvířata bývají někdy bouřlivá), v dospělosti doma může působit někdy až flegmatickým dojmem. Ovšem v přírodě rychle ožívá, svým typicky dlouhým, jakoby unaveným klusem se dokáže, když má proč, pohybovat překvapivě rychle. Stává se z něj pak soustředěný lovec, který je dostatečně aktivní a pozorný, ale nikdy zbrklý. Není to nezvladatelný štváč všeho živého, pokud se mu dostane přiměřené výchovy, i venku bývá docela dobře ovladatelný a ochotný naslouchat přáním svého pána. Strojově rychlé a přesné plnění pokynů však od něj očekávat nelze, u většiny jedinců se projevují i jisté rysy tvrdohlavosti.

Štěňata z prvního vrhu na Slovensku

Proč spinone?

Toto slovo označuje v italštině něco pichlavého, bodlnatého. Není zcela přesně jasné, zda se název „spinone“ vztahuje k typu srsti tohoto psa, nebo spíše ke skutečnosti, že byl používán v těžko prostupných terénech, často plných trní.

Spinoni působí téměř flegmatickým dojmem

Doma italský spinone může působit dojmem dobromyslného plyšového medvíka. A zdání v tomto případě ani tak moc neklame. Patří k těm typům psů, kterým se do srdce vejde obrazně řečeno celý svět. Bývá přátelský většinou ke všem lidem bez rozdílu, známé i neznámé radostně přivítá a zahrne láskou. Dobře se snáší s ostatními domácími zvířaty.

Je to sice velký, ale veskrze přátelský a milý tvor, který si zvláště v mládí rád hraje s jinými psy, i když většinu z nich všechny „převálcuje“ svou neohrabanou silou a značnou vahou. Což ostatně dost často aplikuje i na návštěvách.

Přestože má italský spinone povahu domácího mazlíčka, duší stále zůstává v prvé řadě loveckým psem. Má všestranné vlohy a je také všestranně využitelný. Nadšeně za každého počasí vyrazí do přírody a velmi uvítá, když mu jeho pán poskytne alespoň základní lovecký výcvik.

Proč je jich tak málo?

Těžko říci, proč se tak sympatické, zajímavé a jedinečné plemeno v Evropě nikdy příliš nerozšířilo. Pro většinu lovců je asi příliš mohutný a neobratný, jako rodinný pes zase trochu moc velký. Do bytu ve městě se moc nehodí. Je ho všude plno, mívá stále mokré vousy, ze kterých mu tu a tam ukápnou sliny, a na své

Italský spinone

Mohutný, ale harmonicky stavěný pes kvadratického tělesného rámce

srsti domů donese spoustu špíny. Takže nic pro úzkostlivé hospodyňky. Ani ke hlídání či k obraně se nehodí, stejně jako pro běžné psí sporty. Potřebuje ovšem mít kolem sebe opravdu velký (a raději dobře oplocený, protože lovecké vlohy v něm stále dřímají) pozemek, tolerantní a citlivé lidi, kteří rádi a často vyrazí do

Narodilo se sedm krásných zdravých štěňátek

přírody. Dokáže být skvělým společníkem a kamarádem dětí, je oddaný, inteligentní a také má mimořádně dobrý nos. Je to hodně, je to málo?

První vrh na Slovensku

V rámci naší republiky k odchovu spinonů

dosud nedošlo. Toto plemeno k nám už sice dovezeno bylo, ale jednalo se o ojedinělý dovoz, který se nestal základem chovu. Nejbližší vrh spinonů se tedy uskutečnil letos na jaře na Slovensku. Na bližší okolnosti jsme se zeptali paní Ivany Letkové z Dolan (cynopolis@cynopolis.sk.) „Prvého spinona - fenku som doviezla z krajiny pôvodu, z Talianska, v roku 2002. Po dvojnásobnom neúspešnom nakrytí v Holandsku a Taliansku som sa rozhodla minulý rok priviezť šteňa-psíka (Ludstar Bartolomeo), taktiež z Talianska od úspešného chovateľa Michele Ivaldiho. Toto rozhodnutie sa ukázalo ako veľmi správne, pes je špičkový v povahe aj v exteriéri (do veku 13 mesiacov získal 6x CAJC, 6x BOB, 1x r. BIS Junior, 1x r. BOG, 1x 3. miesto v BOG, Junior šampion Slovenska) a navyše moju fenku Tata di Bunarii aj napriek mladému veku bez problémov nakryl. Z tohoto spojenia sa 22. 4. 2006 narodilo 7 krásnych zdravých šteniatok.

Neviem, prečo je toto plemeno za hranicami Talianska tak zriedkavé. Je to absolútne všestranný poľovný pes, milujúci parták a nenáročný spoločník rodiny, navyše veľmi atraktívneho vzhľadu. Mimo krajiny pôvodu je rozšírený hlavne v USA

a Anglicku, niekoľko nadšencov má v Holandsku, Belgicku a Nemecku a začína sa rozširovať v Škandinávii. V rámci Čiech, Slovenska, Rakúska a Poľska je toto prvý vrh.“

Lea Smrčková

V kostce

PŮVOD: Itálie

CELKOVÝ VZHLED: Velký, mohutný, přitom však harmonicky stavěný drsnosrstý pes kvadratického rámce, masivní čenich s převislými pysky a s vousem, zavěšené trojúhelníkové uši, prostorný hluboký hrudník

VELIKOST: Kohoutková výška psů 60 – 70 cm, fen 58 – 65 cm, hmotnost asi 30 – 40 kg

SRST: Hrubá, drátovitá, lehce zkadeřená

ZBARVENÍ: Bílé s oranžovými nebo hnědými skvrnami, také hnědý bělouš

CHARAKTERISTIKA: Vyrovaný, poměrně klidný a dobromyslný pes s vynikajícím čichem

ZVLÁŠTNÍ NÁROKY: Vyhovuje mu ubytování venku, potřebuje velký prostor

ROZŠÍŘENÍ: Vzácné plemeno, běžnější je jen v Itálii, ve Velké Británii a v USA